

РЕШЕНИЕ

№ 6324

гр. София, 26.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5880** по описа за **2023** година докладвано от съдия Младен Семов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „ОНЛАЙНДРЕС“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица], представлявано от управителя Р. С. С., предявена чрез адв. Д. Г. против Решение № 2375 от 22.05.2023 г. , постановено по нахд № 1613/2023 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/ 129-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление НП № 000990/30.11.2022 г., издадено от Директора на дирекция „Защита на потребителите при продажби от разстояние“ при Комисия за защита на потребителите /КЗП/, с което на основание чл.230д във връзка с чл.192, т.2 от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/, на дружеството е наложено административно наказание – „имуществена санкция” в размер на 1000 /хиляда/ лева, както и дружеството е осъдено да заплати на КЗП сумата от 80 лева, присъдена за юрисконсултско възнаграждение.

С касационната жалба се претендира отмяна на съдебния акт, като неправилен – постановен в нарушение на материалния закон. Излагат се фактически съображения, че представителят на дружеството е бил обективно възпрепятстван да се разпорежда

със средствата на дружеството в периода 27.07.2022 г. – 30.08.2022 г., като причина за това е наложената на управителя – Р. С. мярка „задържане под стража“. Поддържа, че в този период дружеството на практика не е функционирило, тъй като е било обект на разследване от органите на МВР. Сочи, че след заявеното връщане на стоката, търговецът е възстановил сумата без необосновано забавяне чрез наложен платеж, тъй като сметките на дружеството са били запорирани.

Ответникът – Директора на дирекция ЗППР при КЗП се представлява от гл. юрк. П. в проведеното съдебно заседание по делото. С постъпил отговор на касационната жалба и писмена защита от 06.10.2023 г., касационната жалба е оспорена от процесуалния представител, като са изложени съображения за правилност на оспореното решение, както и за потвърденото с него наказателно постановление. Искането е за отхвърляне на касационната жалба и присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор К. изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, X. касационен състав, след като се запозна с касационната жалба и доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, счита за необходимо да отбележи:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна, в подкрепа на което следва да се има предвид:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № 000990 от 30.11.2022г., подписано от Х. Т. на длъжност „директор“ на Дирекция „Защита на потребителите при продажби от разстояние“ в Комисия за защита на потребителите, с което на основание чл.233, ал. 2 от Закона за защита на потребителите на дружеството- жалбоподател е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 000 /хиляда/ лева, за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 192, т. 2 от ЗЗП.

Въз основа на събраните по делото доказателства, от фактическа страна е установено:

Дружеството „ОНЛАЙНДРЕС“ ЕООД упражнявало дейност чрез интернет сайта <https://creative-bg.net/>, на който В. К. направила поръчка на артикул. Предвид публикуваните на сайта общи условия, същата имала възможност да върне закупения от нея артикул, като ѝ бъде възстановена, заплатената за него сума. На 28.06.2022 г. В.

К. върнала закупения артикул, като поискала да ѝ бъде възстановена заплатената за него сума. След като няколко дни сумата не била възстановена на лицето, тя осъществила връзка с дружеството на посочен в сайта на същото имейл адрес. На няколкократно отправяни запитвания дали сумата ще бъде възстановена и кога, лицето било уверено, че сумата ще бъде възстановена, като всеки път били давани различни срокове.

Предвид, че заплатената сума за закупения артикул не била възстановена, В. К. подала жалба до КЗП с вх. № Ц-03-7072/26.07.2022г., с приложени към нея снимки на заявка за връщане №000092032, уведомление до търговеца за упражняване право на отказ, товарителница за връщане на стоката №51023519575. Във връзка с подадената жалба в КЗП била образувана проверка.

На 03.08.2022 г. с писмо с изх.№ Ц-03-7072/03.08.2022 г. от дирекция „Защита на потребителите при продажби от разстояние" при Комисия за защита на потребителите, е изискано представяне на становище в 5-дневен срок от „ОНЛАЙНДРЕС" ЕООД, във връзка с невъзстановяване от страна дружеството на дължимата сума при упражнено от потребител право на отказ. От страна на „ОНЛАЙНДРЕС" ЕООД не е представено становище.

Във връзка с това било изпратено писмо с изх. № Ц-03-7072/12.09.2022г., с което управителят бил поканен да се яви в КЗП за съставяне и връчване на АУАН на 16.09.2022г. На посочената дата не се явил представител на дружеството и поради това, на основание чл. 40, ал. 2 от ЗАНН срещу дружеството бил съставен АУАН № 000990 от 16.09.2022г., в присъствието на един свидетел на съставянето. При предявяване на същия, представител на дружеството - жалбоподател отказал да го подпише на част от графите, което обстоятелство било удостоверено с подписа на двама свидетели.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН срещу така съставения АУАН било подадено писмено възражение.

Процесното наказателно постановление е издадено на 30.11.2022г. и било връчено на 10.01.2023г., съгласно приложеното по делото известие за доставяне от Български пощи.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя, като установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административно наказателно отговорното лице от обективна страна е извършило визираното в наказателното постановление нарушение на разпоредбата на чл.192, т.2 от ЗЗП, съгласно която длъжностните лица на контролните органи по чл. 191 ЗЗП имат право да изискват необходимите документи във връзка с осъществявания от тях контрол, като при изискани от дружеството документи във връзка с подадена жалба против същото, дала повод за образуване на проверка на дружеството, последното не

е оказало дължимото съдействие, за което е ангажирана и административно наказателната му отговорност.

Обжалваното решение е правилно и не е налице касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 от НПК, във вр. чл. 63в от ЗАНН за неговата отмяна.

Съдебното следствие в хода на първоинстанционното производство е проведено обективно, всестранно и пълно. По делото не са събрани доказателства, които да оборват установената в наказателното постановление фактическа обстановка. Такива не бяха представени и в касационното производство.

По съществуването на спора, въз основа на събраните по делото писмени доказателства, Софийският районен съд правилно е установил, че от обективна страна санкционираното лице е осъществило състава на нарушението по чл.192, т.2 от ЗЗП. Посочената разпоредба предоставя правомощие на длъжностните лица от КЗП да изискват необходимите документи във връзка с осъществявания от тях контрол, като за да е налице необходимия за квалификацията по чл.230д от ЗЗП вредоносен съставомерен резултат е необходимо от обективна страна същият да има за последица невъзможност за длъжностните лица да изпълнят вменените им от закона контролни правомощия. С поведението си, изразяващото се в това, че не представил на контролните органи изисканите документи, санкционираният търговец е осъществил от обективна страна състава на административно нарушение по смисъла на чл. 230д от ЗЗП, тъй като проверяващите длъжностни лица са били възпрепятствани да изпълнят правомощията си във връзка с осъществявания от тях контрол по постъпилата жалба за невъзстановена дължима сума за упражнено право на отказ от покупка.

Неоснователно е и възражението за обективна невъзможност на дружеството да изпълни задължението си за предоставяне на длъжностните лица на изисканите от тях документи и обяснения. Причините, поради които не е изпълнено задължението, нямат отношение към съставомерността на деянието. Ангажирана е отговорността на юридическото лице, в тази връзка съдът съобрази обстоятелството, че предвидената в чл. 83 от ЗАНН имуществена отговорност на юридическо лице за неизпълнение на задължение към държавата или общините е обективна, безвиновна, като единствено е необходимо да се установи налице ли е деяние, което представлява административно нарушение по смисъла на чл. 6 от ЗАНН и дали същото извършено ли е от посоченото в акта лице.

Следва да се допълни още, че факта, че представляващият дружеството е бил в обективна невъзможност да представи исканите документи не представлява обстоятелство изключващо отговорността доколкото дружеството не е с отнета правосубектност а и предоставянето на документи във връзка с конкретна проверка може да бъде обективно осъществено от друг служител, респ. посоченото действие не изисква изрична представителна власт по отношение на дружеството. Видно от данните по делото управителя не е бил единственият служител на дружеството. В този смисъл за съда е ирелевантно и дали вътрешната организация на дружеството позволява служител да осъществява подобни действия без дискреция на управителя,

тъй като посоченото съображение от вътрешно-организационен характер е непротивопоставимо на законовото задължение за дължимо съдействие на органите на КЗП.

Поради изложените съображения, районният съд е постановил материално законосъобразен съдебен акт.

В съответствие с разпоредбата на чл.218 ал.2 от АПК вр. чл. чл.348 ал.1 НПК, настоящата инстанция счита, че при постановяване на първоинстанционният съдебен акт и в рамките на проведеното производство не са допуснати нарушения на производствените правила, като оспорваното решение е обосновано и постановено на база събранията доказателствен материал по делото.

Същото е постановено от законен състав, в съответствие с правораздавателната му компетентност и в рамките на спора с който съдът е сезиран, при липса на пороци обуславящи неговата нищожност или недопустимост.

В този смисъл не са налице отменителните основания по чл. 348, ал. 1 НПК, поради което оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и предвид заявената претенция в отговора на касационната жалба, на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение, на основание на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, във връзка с чл. 143, ал. 1 от АПК, определени на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 80 лв.

Предвид изложеното и на основание чл. 63в ЗАНН във вр. с чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София – град X. касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2375 от 22.05.2023 г. , постановено по нахд № 1613/2023 г. по описа на Софийски районен съд , Наказателно отделение 129-ти състав.

ОСЪЖДА „ОНЛАЙНДРЕС“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица], представлявано от управителя Р. С. С., да заплати на Комисията за защита на потребителите сумата от 80 /осемдесет/ лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.